

- 3) Jeśli używanie wspólnotowego znaku towarowego w jednym państwie członkowskim nie może zostać w żadnym przypadku uznane za rzeczywiste używanie we Wspólnocie, jakie jeszcze kryteria należy zastosować w odniesieniu do zasięgu terytorialnego używania znaku towarowego przy ustalaniu, czy miało miejsce jego rzeczywiste używanie we Wspólnocie?
- 4) Czy też, jeszcze inaczej, art. 15 rozporządzenia o znaku towarowym należy interpretować w ten sposób, że, aby ocenić, czy doszło do rzeczywistego używania we Wspólnocie, oceny tej należy dokonać w całkowitym oderwaniu od granic terytoriów poszczególnych państw członkowskich [i oprzeć się, przykładowo, na udziałach w rynku (produktu/geograficznym)]?

⁽¹⁾ Dz.U. L 78, s. 1

⁽²⁾ Rozporządzenie w sprawie wspólnotowego znaku towarowego, Dz.U. 1994, L 11, s. 1

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Cour de cassation (Francja) w dniu 1 kwietnia 2011 r. — Auto 24 SARL przeciwko Jaguar Land Rover France

(Sprawa C-158/11)

(2011/C 179/19)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour de cassation

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Auto 24 SARL

Strona pozwana: Jaguar Land Rover France

Pytania prejudycjalne

Co należy rozumieć pod pojęciem „określone kryteria” zawartym w art. 1 ust. 1 lit. f) rozporządzenia w sprawie wyłączenia nr 1400/2002 ⁽¹⁾, jeśli chodzi o ilościową dystrybucję selektywną?

⁽¹⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1400/2002 z dnia 31 lipca 2002 r. w sprawie stosowania art. 81 ust. 3 traktatu do kategorii porozumień wertykalnych i praktyk uzgodnionych w sektorze motoryzacyjnym (Dz.U. L 203, s. 30).

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundeskommunikationssenat (Austria) w dniu 4 kwietnia 2011 r. — Publikumsrat des Österreichischen Rundfunks przeciwko Österreichischer Rundfunk

(Sprawa C-162/11)

(2011/C 179/20)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundeskommunikationssenat

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Publikumsrat des Österreichischen Rundfunks

Strona pozwana: Österreichischer Rundfunk

Pytania prejudycjalne

Czy art. 1 lit. c), art. 10, 11 i 18 ust. 3 dyrektywy Rady 89/552/EWG z dnia 3 października 1989 r. w sprawie koordynacji niektórych przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych państw członkowskich, dotyczących wykonywania telewizyjnej działalności transmisyjnej ⁽¹⁾ w wersji zmienionej dyrektywą 97/36/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 30 czerwca 1997 r. zmieniającą dyrektywę Rady 89/552 ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że wszelkie informacje nadawcy telewizyjnego zawarte w jego programach i transmisjach a dotyczące jego (dostępnych bez opłaty) programów i transmisji są objęte zakresem pojęcia „reklamy telewizyjnej” [art. 1 lit. c)] i zatem również do takich informacji znajdują zastosowanie między innymi przepisy o oddzieleniu i rozpoznawalności reklamy zawarte w art. 10 dyrektywy oraz o emisji w trakcie programów zawarte w jej art. 11?

⁽¹⁾ Dz.U. L 298, s. 23.

⁽²⁾ Dz.U. L 202, s. 60.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen (Belgia) w dniu 4 kwietnia 2011 r. — Annex Customs BVBA przeciwko Królestwu Belgii i KBC Bank NV

(Sprawa C-163/11)

(2011/C 179/21)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd krajowy

Rechtbank van eerste aanleg te Antwerpen

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Annex Customs BVBA

Strona pozwana: Królestwo Belgii i KBC Bank NV.

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 450c ust. 1 lit. b) rozporządzenia Komisji (EWG) nr 2454/93 z dnia 2 lipca 1993 r. ustanawiającego przepisy w celu wykonania rozporządzenia Rady (EWG) nr 2913/92 ustanawiającego Wspólnotowy Kodeks Celny ⁽¹⁾, dodany przez art. 1 pkt 53 rozporządzenia Komisji (WE) nr 2787/2000 z dnia 15 grudnia 2000 r. ⁽²⁾ należy interpretować w ten sposób, że ww. powiadomienie wywołuje skutki prawne tylko wtedy, gdy zawiera dokładne kwoty, do których uiszczenia może zostać wezwany gwarant?